

[Godskesen.]

om, at Kommunerne her udfører en Del Arbejde for Staten og til Dels røgter Opgaver, som burde være Statsopgaver; men vi har ikke, som Sagen foreligger, kunnet slutte os til Ændringsforslaget. Jeg havde tænkt at gøre nogle Bemærkninger herom, men da Tiden er saa langt fremrykket, og da de andre Herrer Ordførere har fattet sig i saa stor og priselig Korthed, mener jeg at kunne nøjes med at henvise til den Forhandling, der har fundet Sted i Folketinget. Det, som min ærede Partifælle i Landstingsudvalget og jeg gør, er kun at acceptere den Holdning, som vore Venner i Folketinget har indtaget, og ligesom de afvente de Oplysninger til Sagens nærmere Belysning, som vi haaber maa fremkomme.

Steincke: Jeg beklager, at Forholdene har medført, at den højtærede Justitsminister ikke kan være til Stede, idet man jo ikke kan forlange, at hans højtærede Stedfortræder skal være inde i de Detailler, det her drejer sig om. Det vilde for mig og mit Parti have været af ikke ringe Interesse at høre den højtærede Justitsministers Begrundelse for, at han ikke kan tiltræde, at det i en Lov bliver udtalt, at Statspolitichefen er den øverste med Hensyn til Tilsynet med de Opgaver, der i øvrigt er lagt ind under ham. Nu er Ministeren altsaa ikke til Stede, og jeg kan ikke faa Svar herpaa, men jeg beklager, at denne Behandling skal gaa til Ende, uden at Ministeren selv har kunnet udtale sig om disse Spørgsmaal.

Med det samme vil jeg gerne sige til det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen), at jeg til Trods for det overordentlig anerkendelsesværdige i, at han udtalte sig saa kort, vilde have sat nogen Pris paa at faa at vide, om ikke det konservative Folkeparti kunde tænke sig en anden Refusionsbrøk fra Statens Side overfor Kommunerne end den, der blev foreslaaet i Folketinget, nemlig en Trediedel, thi naar det ærede Medlem indrømmer, at der ikke er nogen Tvivl om, at det kommunale Politi varetager en Del Statsopgaver, maatte man uden at have nogen egentlig absolut Sikkerhed kunne finde en Brøk, som kunde faa Tilslutning ud fra denne principielle Anerkendelse. For saa vidt det ærede Medlem kan gaa med dertil, vil jeg da være villig til ved tredie Behandling at stille Ændringsforslag herom. Jeg kunde godt tænke mig at gaa helt ned til en Sjettedel Refusion i Stedet for en Trediedel — saa maatte der formentlig

være opnaaet absolut Garanti for, at i hvert Fald Staten ikke kommer til at udrede for meget.

Godskesen: Det er mig bekendt, at mine Venner i Folketinget har ment ikke blot, at man ikke kunde tage Stilling til Brøken $\frac{1}{3}$, men at man overhovedet ikke var i Stand til at fastsætte nogen bestemt Brøk, idet enhver Brøk, som man maatte stille op, vilde være et Greb i Posen. Man har da foretrukket at vente, til Spørgsmaalet var belyst gennem den Undersøgelse, som man tør vente den højtærede Minister vil foretage. Herved mener jeg ikke, der kan være foregrebet noget, idet det Spørgsmaal, der behandles i Ændringsforslaget under Nr. 3, ikke staar i nødvendig Forbindelse med Lovforslagets øvrige Indhold, og det er jo meget ønskeligt, at vi faar dette øvrige Indhold vedtaget nu. Vi stolere altsaa paa, at der, naar dette i og for sig selvstændige Spørgsmaal kommer frem i Løbet af Efteraaret, vil kunne findes en velvillig Stemning for en god og fornuftig Ordning, saa at man ikke skal fortryde, at Lovforslaget nu er blevet fremmet uden en saadan Bestemmelse.

Steincke: Jeg kan ikke opfatte den Stilling, det konservative Folkeparti indtager til denne Sag, som saglig begrundet eller alvorlig, thi naar der, hvad man kan se af Bilag 6 i Folketingets Udvalgs Betænkning, er henlagt mindst 60—70 forskellige Opgaver under Politiet, saa vil man kunne diskutere i Aarevis, havde jeg nær sagt, om hver enkelt af dem, i hvilken Udstrækning det rettelig burde tilkomme Staten at yde Refusion, og der er saaledes intet objektivt Grundlag, ingen saglig Mulighed for nogen Justitsminister til at finde den ubekendte Størrelse, som det konservative Mindretal i Folketinget stiller op, nemlig hvilke Udgifter der efter deres Karakter rettelig bør paahvile Statskassen. Under Hensyn hertil kan vi ikke se rettere, end at det konservative Parti, hvis det interesserer sig for Spørgsmaalet, maa tage en eller anden Brøk. Naar vi er villige til at gaa saa langt ned som til $\frac{1}{6}$ af Udgifterne, ved vi i hvert Tilfælde, at vi er paa den sikre Side, og hvis de Konservative virkelig ønskede at tjene Byernes Interesser her, vilde de ogsaa gaa med hertil.

Godskesen: Jeg er for saa vidt enig med det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds, som ogsaa jeg er klar over, at man ikke,